

Megszentségtelenítés

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 29. szám, 2020. július 17.

A lap július 10-i, ez évi 28. számában *Szoborkert* című cikkében *Huszár Ágnes* világosan elmagyarázza: miért botrány, hogy 2013-ban a Szabadság téri református templom előterében Horthy-mellszobrot avattak (istentisztelet keretében). S hogy miért elfogadhatatlan, hogy a szoborállítást szorgalmazó ifj. Hegedűs Lóránt, ennek a templomnak a lelkésze, idestova 20 éve mérgezi a levegőt antiszemita megjegyzéseivel, de – nem utolsósorban a MRE vezetőinek és bíróságának „erőtlensége” következtében – lényegében minden eddigi zsidógyűlölő megnyilvánulását megúsza felmentéssel.

Ezt a képet szeretném kiegészíteni egy nem elhanyagolható részlettel, amely még erősebben rávilágít Hegedűs bűnösségére. Ugyanebben a templomban prédikált 1932 és 1949 között nagyapám, Dr. Victor János (1888–1954; teológiai tanár), a Szabadság téri egyházközség lelkipásztora. Látható is az emléktáblája fent, a templom lépcsős előterében. És 1944–45-ben – a vészorszak idején – itt, ebben a templomban, a Tanácsterem mögötti szobában, egy nagy szekrénnel „elfalazott” ajtó mögött bújtatott – saját életét kockáztatva, de sikerrel! – nyilasok elől menekülő zsidókat. Akiknek – persze szigorúan titokban – a felesége (vagyis nagyanyám) főzött a pincében, s a cselédlépcsőn fölmenve csempészte be nekik mindig az ételt. Meg is kapták mindketten – férj (1995-ben) és feleség (2001-ben) – a Jad Vashem-díjat.

S most ugyanezen falak között nem is annyira titkolt antiszemitizmus és Horthy-kultusz szaga terjeng. Szegény nagyapám bizonyára „forog a sírjában”.